

Nguyễn Minh Đức

1712358

Phần trắc nghiệm

1. A
2. A
3. C
4. A
5. B (chương trình không có lệnh cout nên em nghĩ ý của cô ở đây là output i ra ngoài màn hình)
6. A
7. C
8. A
9. C
10. A (ở đây em mặc định chương trình nắm giữ cả node head và tail)
11. B
12. A B C (em thấy nối 2 danh sách trong cả 3 loại này đều có chi phí $O(1)$, do mình đều nắm giữ node head và tail, chỉ việc nối tail của danh sách này với head danh sách kia)
13. D
14. B
15. D

Phần tự luận

1.
 - a. ++i: 1
 - b. ++(*pi): 11
 - c. --(*pd): 11.5
2.
 - a. `int *p = 10;`

lỗi p mang kiểu int* nên không thể khởi tạo bằng 1 biến kiểu int

b. `int a = 10; int **p = &a;`

lỗi p mang kiểu int** nên không thể khởi tạo bằng 1 biến kiểu int*, ở đây là &a

c. `float x = 5; int **p = x;`

tương tự ở đây p mang kiểu int** nên không thể khởi tạo bằng 1 biến kiểu float
3.

a. `int *p; int **q; p = &q;`

lỗi p là biến kiểu int* nên không thể được gán bằng 1 biến kiểu int***

b. `int **p; int **q; p = &q;`

lỗi p là biến kiểu int** nên không thể được gán bằng 1 biến kiểu int***

c. `int **p; float *q; p = &q;`

lỗi p là biến kiểu int** nên không thể được gán bằng 1 biến kiểu float**

4.

trong hàm fun() thì k chứa địa chỉ của j nên để j khi này là *k, nên muốn j chứa chỉ của a thì ta chỉ cần thêm lệnh

`*k=a;`

5.

`*p++` và `++*p` khác nhau, ở đây toán tử * với mức độ ưu tiên cao hơn sẽ được thực thi trước nên ta toán tử ++ sẽ tác động lên vùng nhớ mà p trỏ tới, ++ là hậu tố thì *p sẽ được lấy giá trị để thực thi phép toán trước rồi mới tăng *p lên 1. Còn ++ là tiền tố thì *p sẽ được tăng lên 1 trước rồi mới đưa vào phép toán.

6.

Khác nhau

+ `char **a` là con trỏ 2 cấp kiểu char, trỏ tới 1 con trỏ kiểu char. Khi khai báo ta có thể không cần khởi tạo giá trị trước.

+ `char *a[]` là 1 mảng các con trỏ kiểu char, khi khởi tạo thì giá trị a chính là địa chỉ đầu tiên của ô nhớ trong mảng, nhưng a này không có ô nhớ riêng như kiểu `char**`, và các ô nhớ này là ô nhớ tĩnh, nên ta không thể thay đổi giá trị của a, đồng thời khi khởi tạo ta cần định trước giá trị cho số ô nhớ.

+ `char a[][]` là mảng 2 chiều kiểu `char`, gần giống `char *a[]`, về vấn đề giá trị của `a`, nhưng các giá trị trong mảng `a` đều là kiểu `char`, và số ô nhớ của `a[m][n]` là cố định `m.n`, trong khi với `char *a[]` thì mỗi phần tử trong `a` lại có thể trỏ tới 1 mảng `char` riêng chứa số phần tử khác nhau.